

1795, 4 6 /
479

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
PROXENETIS PVBLICIS
EX IVRE GERMANICO, PRAESERTIM
HAMBVRGENSI SPECTATIS

QVAM
AVSPICIIIS REGIIS
AVCTORITATE ILLVSTRIS IVRECONSVLTORVM
ORDINIS
IN
ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA
PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE HONORIBVS
RITE OBTINENDIS
PROPONIT
DIE IX, OCTOBRIS MDCCXCV.
CONRADVS OTTO LVEHRSEN
HAMBVRGENSIS.

GOTTINGAE
TYPIS H. M. GRAPE, ACAD. TYPOGR.

INSTITUTIONE UNIVERSITATIS
de
PROXIMITATE RUSTICIS

EX IURE GERMANICO, ET IURIS

HABITATIONE I. RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

PROXIMITATE RUSTICIS

LIBERAE IATQVE INCLYTAE

SACRI ROMANI IMPERII

REIPUBLICAE HAMBURGENSIS

SENATI

SPLENDIDISSIMO ET AMPLISSIMO

VIRIS

MAGNIFICIS PERILLVSTREBVS

CONSVLTISSIMIS EXCELLENTISSIMIS

FAVORIBVS SVIS INDVLGENTISSIMIS

FAVORIBVS SVIS INDVLGENTISSIMIS

HASCE

STVDIORVM SVORVM PRIMITIAS

PIA DEVOTAQVE MENTE

OFFERT

TANTORVM NOMINVM

MAGNIFICIS FERILLASTRIBVS
CVLTOR OBSERVANTISSIMVS
CONSVAVIS RECELLENTISSIMIS FAVOR.

DE
PROXENETIS PVBLICIS
EX JURE GERMANICO PRAESERTIM HAMBVRGENSI
SPECTATIS.

SECTIO I.

*De notione, originibus & speciebus proxenatarum
publicorum.*

§. I.

1) *De notione & divisione proxenatarum in publicos
& privatos.*

Tantum abesse, ut quaecumque negotia, quorum perfectio curae cor-
dique nobis est, per nosmetipsos conciliare valeamus, ut plura den-
tur, quae non nisi aliis auxiliantibus ex voto nostro cedant, nullus
perfecto in dubium vocabit, harum rerum mediocriter peritus. Hinc
a vetustissimis inde temporibus ad nostros usque dies non potuit non
multiplex esse usus proxenatarum, a) Quae quidem vox, si ad grae-
cam linguam, unde originem ducit, respicere velis, negotiorum con-
ciliatorem denotat.

A

a)

- a) BENEV. STRACCHA de proxenetis & proxeneticis, Fref. 1593. & in Ei. tract. de mercat. Amst. 1658. ERIC. de RÖNNE diff. de proxenetis & proxeneticis, Arg. 1669. NIC. CHRIST. LYNCKER disp. de proxenetis, Jen. 1674. JOH. MATTH. WINCOP de proxenetis mercator. Erf. 1703. DAV. THOMANN de proxenetis mercator. Erf. 1703. JO. GVST. SILBERRAD de sensalibus, Alt. 1717. (Vid. BESECKE thesaur. jur. camb. Part. II. p. 1242. seqq.) WERN. MEYER de proxenetis & proxeneticis, Duisb. 1718. JO. LEMP diff. de proxenetis 1733. AVG. de LEYSER diff. de proxen. (Vi. Ei. Med. ad Pand. Spec. 681. seq.) HENR. BODINI diff. de philanthropo, vom Maeckler-Gelde, Hal. 1699. HIER. FRID. SCHORCH diff. de proxenetis, Erf. 1766. HERM. BECKER diff. de proxenetis & proxeneticis, Gryph. 1772. CHRIST. GOTTL. RICCI exercitatio iur. camb. XII. de proxenetis cambior. & mercium, vom Wechsel- und Waarenmaeckler, ad leges maxime cambiales delineata, Gott. 1781.

§. 2.

Hi respectu ad hodiernos mores habito in duas partes abeunt. Prout enim alii privata, alii publica auctoritate munus suum exercent, in publicos & privatos dispescuntur. a) Illi in vernacula nostra lingua Unterhändler, hi Mäcker b) vocantur.

- a) JVST. MEIER Colleg. Argentorat. T. III. tit. de proxenet. §. 5. JO. MARQVARD de jure mercator. & commercior. singulari, Lib. I. cap. 8. n. 51. seq. LAVTERBACH colleg. th. pract. pandectar. tit. de prox. §. I. SILBERRAD l. c. cap. I. §. 9. fqq.
- b) Quae denominatio Saxoniam inferiorem matrem habere videtur, composita scilicet ex vocabulis *maken* & *klar* (den Handel klar i. e. richtig machen.) Cf. JO. MAX, RAYMBYRGERS Grundfeste des h. röm. Reichs

Reichs und anderer europaischen Königreiche und Staaten Rechten und Gewohnheiten in Wechsel- und Commerciën-Sachen, Frankf. a. M. 1723. Cap. XII. §. I. Allgemeine Schatzkammer der Kaufmannschaft, oder vollstaendiges Lexicon aller Handlungen und Gewerbe, Th. III. sub voce: Maeckler. BECKMANN'S Einleitung in die Handlungswissenschaft §. 22. p. 11.

§. 3.

Sub proxenetis privatis, ex Romanorum legibus diiudicandis, eos intelligo, qui libera sive utriusque, sive alterutrius inter se paciscentium voluntate electi ministerium praestant in quibuscumque negotiis licitis, quae plurium conventionem indigent. Officium, quo fungi se patiuntur, eo confisit, ut alteri cum altero contrahendi occasionem quaerant. a) Varius sane horum hominum usus fuit apud Romanos. His adiuvantibus viri militares, quum magistratus provinciam in se collatam viderent, adflores sibi quaesiverunt, solidiori legum cognitione instructos, qui in decidendis controversiis consilia iurisque principia suggererent. b) Praecipua quoque proxenatarum opera versata est apud veteres circa sponsalia nuptiasque celebrandas, c) quippe inter quos usitati moris fuit, ut ad matrimonium ineundum raro accederent prius, quam interpretis beneficio tam sponsae cognatorumque animos, quam dotis constituendae summam ejusque solvendae tempus aliaque similia explorata haberent atque definita. Maxime vero iidem contractibus aliisque negotiis, commercium concernentibus, intervenerunt. d).

A 2

2)

- a) MEIER I. c. MARQVARD I. 8. 58. SILBERRAD §. 8. SCHORCH §. 2.
RICCIUS §. 3. 12. 44.
- b) CVIAC. ad NOV. 82. STRACCHA Part. II. n. 18. MEIER §. 3. n. 3.
LYNCKER Th. 13. SILBERRAD III. 3.
- c) L. fin. D. de sponfal. XENOPHON in memorabil. Socrat. Lib. II. cap.
6. §. 36.
- d) L. 3. D. de proxenet.

§. 4.

Neque aliter olim res se habuit apud Germanos, qui proxenetas privatos diu solos in auxilium vocarunt. Latissime patuit eorum ministerium in emporiis, ubi mercaturae negotiationumque curis districti ad quamplura negotia aliorum fidei committenda coactos se viderunt. Quo frequentior vero his in locis proxenetarum privatorum usus fuit, eo majora fuerunt incommoda ex eorum ministerio partim ad contrahentes, partim ad universam rempublicam redundantia. Neque miratu dignum hoc videbitur cuiquam, animo secum perpendiculari, quam parum prisca legum romanarum conditores solliciti fuerint de munere proxenetico certis limitibus, mercaturae gravitati congruis, circumferibendo.

Ita, quamdiu per totam Germaniam ex legum civilium tenore cujuscumque paene conditionis homines conciliatoris provinciam pro lubitu in se suscipere potuerunt, in opulentissimis urbibus mercatoriis eo pervenit res, ut proxenetarum, quae fluarias operas praeslantium, turba ex decoctoribus foroque cedentibus pullularet. a) Hinc vero sexcenties natae sunt querelae de proxenetis ad decipiendum proclivis,

men-

mendacii fallaciaeque plenis. b) Alii praeterea sordidum acceperunt proxeneticum eiusve capiendi spe negotia sibimetipsis commissa in maximam commercii perniciem distulerunt, alii periculosas illicitasque promoverunt conventiones, vectigalium defraudationem haud parum iuvantes. Alii denique ob impericiam, qua in rebus ad mercaturam spectantibus versati sunt, insanabilibus malis originem dederunt.

a) MARQVARD I. 8. 61.

b) STRACCHA II. 4. MÜLLER ad STRUV. tit. de proxen. n. β. SILBERRAD IV. I. SCHORCH §. II.

§. 5.

Quae quidem incommoda quum negotiis cambialibus, integram conciliatorum fidem praeceteris efflagitantibus, passim in Germania admodum auctis ingravescerent; studium promovendarum negotiationum in patriae nostrae emporiis eo impulit homines, ut de reformando ministerio proxenetae sedulo cogitarent. Hinc sensim sensimque prodierunt duo conciliatorum genera, Romanis incognita. Primum quidem mercatorum opificumque collegia ita sibi consuluisse videntur, ut eligerent quosdam, quibus solis iurisiurandi religione ad fidem sibi praeflandam obstrictis uterentur in conciliandis negotiis suis. Verum tamen quum vel horum hominum usu neque privata salus satis munita adparuerit, neque publica desierit periclitari; excitati sunt reipublicae curatores, ut quae proxenetae muneri adhuc deerant atque prohibebant, quo minus illud ad facilitandam loci mercaturam ad-

commodatissimum haberi posset, suo studio supplerent atque efficerent, ut negotiis commercii absque scriptura celebratis publica sit fides. Quo factum est, ut recentiori aetate celeberrimae nostrae urbes mercatoriae instructae sint Senalibus a) si proxenetis publicis. Quo nomine eos adpello, qui ad operas mercenarias in conciliandis gerendisque licitis commerciorum negotiis praestandas publica auctoritate constituti sunt. b)

- a) Sic denominari dicunt proxenetas publicos a Seneschallis, i. e. rei familiaris curatoribus, qui, quum olim in mercatorum habitaculis versarentur, proxenatarum vices in se suscipere solebant. Vid. PVEITMANN in adnotationibus ad Ord. Camb. Lipsienf. art. 15. n. 10.
 b) LAVTERBACH l. c. §. I. LYDOVICI Handlungsexicon sub voce Maeckler. PVEITMANN & BECKMANN II. cc.

§. 6.

2) *De primis originibus & progressu proxenatarum, speciatim Hamburgensium.*

Quodsi in primas origines proxenatarum publicorum paullo intentius inquirimus; id quidem certum arbitror, non majores nostros, sed exteras gentes ipsorum auctores esse habendos. Inter hos vero Itali forsan ii fuerunt, qui promovendarum rerum cambialium causa eosdem invenirent. Ex Italia in Galliam translati videntur a CAROLO IX. rege, qui anno 1582. in omnibus imperii sui urbibus mercatoris certos cambiorum merciumque proxenetas publici muneris dignitate

7
tate exornatos (Agens de change & banque & Courtiers de Marchan-
dises) constituit. a) Neque exigua fuit opera, quem HENRICUS IV.
& qui eum secuti sunt, Galliae reges, in excolendo hoc officio im-
penderent. Quod quidem praeclarum Gallorum exemplum a tertij
abhinc saeculi fine imitatos censeo Germanos. b)

Ad Hamburgum vero quod attinet, haec sane inter primas
Germaniae urbes fuit, quae proxenetis publicis se instrui curarent,
quippe quum in patriis senatus civiumque recessibus, saeculo XVI.
conscriptis iam mentio fiat proxenatarum iuratorum, nec non eadem
subsequentis saeculi documenta ordinationis proxeneticae specimen ex-
hibeant. c)

Ceterum Germani prae reliquis Europae gentibus omne stu-
dium semper eo fixerunt, ut proxenatarum publicorum conditio pro-
movendis commerciis in dies aptior reddatur. Cujus rei testes sunt
numerosae ordinationes proxeneticae saluberrima constituendi admini-
strandique muneris proxenetici praecepta dantes. d) Neque respubli-
ca Hamburgensis hac in re ullo tempore quidquam omisit, quippe quae
plures ejusmodi leges, variis rerum vicissitudinibus aptatas condidit,
quarum eas in primis laudo, quae annis 1660. e) 1740. f) &
1792. typis expressa prodierunt. Quae quum ita sint, proxeneta-
rum publicorum in emporiis nostris versantium indoles ab ea, quae
privatis est, non potuit non paullatim adeo recedere, ut quae jus ro-
manum circa hos disposuit, magnam partem male quadrent ad il-
los, ex juris germanici principis nunc maxime spectandos,

a)

- a) Le perfat Negotiant par JAQUES SAVARY, à Geneve 1676. Part. II. Chap. 61. p. 333.
- b) Hinc vocabula gallica in rebus proxeneticis vel nostra aetate inter Germanos usitata, v. c. COURTAGE.
- c) Sammlung der Hamburgischen Gesetze und Verfassungen Th. VI. p. 413.
- d) Leipziger Wechsel-Ordnung v. 1682. §. 15. Breslauische W. O. v. 1712. §. 41. sq. Braunschweig. W. O. v. 1715. art. 47. Wiener W. O. und Wechselgerichtsordn. v. 1717. art. 48. Nuernberg. W. O. v. 1722. Cap. 7. Hamburgische Affectur- u. Haverey-Ordn. v. 1731. Tit. 23. Der See- und Handelsstadt Danzig Rechte und Willkuehr v. 1742. Th. III. Cap. 6. art. 43. & 44. Schlesische W. O. v. 1738. §. 42. seq. Brandenburg-Onolzbachische W. O. v. 1739. Cap. VI. art. 6. Frankfortische erneuerte Ordnung in Wechsel- und Kaufmannsgeschaeften v. 1739. §. 57. Derselben Anhang II. Ordn. und Rolle der Wechselmaekler; Anhang III. Ordn. und Rolle der Waarenmaekler und Unterkaeufer. Breslauische Mesf- und Handelsgerichtsordn. v. 1742. §. 32. Wuerttemberg-Stuttg. W. O. v. 1759. Cap. 3. Rostockische Maeklerordn. v. 1760. (Vid. SCHROEDERS Repertorium des Rostock. Rechts p. 34f. seq.) Boehm. und Oesterr. W. O. v. 1763. art. 47. Preussische Maekl. Ordn. v. 1765. (Vid. BERGIUS Landesgesetze ueb. Polizey- u. Cameralwesen, Alph. III. p. 407. seq.) Augsbuergische erneuerte u. vermehrte Wechselordn. v. 1778. Cap. 12. Waarenmaecklerordn. fuer d. Stadt Braunschweig v. 1780. (Vid. FREDERSDORFS Promptuarium der Br. Wolfenbuettelschen Landesverordn. Th. V.S. 185.) Allgem. Preussisches Landrecht Th. II. §. 1307. sqq.
- e) Vid. Silberrad, l. c.
- f) Haec profat in d. Samml. Hamburg. Gef. u. Verf. Th. VI. p. 343. sqq.

3) *De variis speciebus proxenatarum publicorum.*

Variae autem proxenatarum publicorum species apud nos occurrunt. Pro diversitate scilicet negotiorum, in quibus solis aut praecipuis illorum opera versari oportet, in plures illi discedunt partes. a) Hamburgi in primis alii sunt, qui in numerorum permutatione conciliandisque negotiis cambialibus ministerium praestant, proxenetæ cambiorum (Geld- u. Wechselmaeckler) adpellati. Alii in distrahendis, inspiciendis aestimandisque mercibus districti, proxenetæ mercium (Waarenmaeckler) nuncupantur, qui prout non omnes, sed certas modo res promercales emi vendique curant, in plures iterum distribuuntur classēs, b) quarum principes consistunt ex proxenetis lignorum — linteī — sachari fabarumque arabicarum — vini — olei adipisque piscini — cett. Quidam conventiones de periculo mercium per loca periculosa vehendarum suscipiendo promovent, quos proxenetæ adsecurationum (Assicuranzmaeckler) vocamus. Pars navium onerandarum exonerandarumque cura occupata, proxenatarum rei nauticae (Cargadoren, Schiffsmæckler) nomine gaudet. c) Plures denique ad vendendas locandasque res immobiles eademque pro nomine faciendo oppignorandas se adcommodant, quos proxenetæ rerum immobilium (Hausmaeckler) dicimus.

Hæ proxenatarum species & in reliquis Germaniæ emporiis, mercaturæ negotiationumque amplitudine conspicuis, sive omnes, si-

ve partim inveniuntur; iisdemque in terris, quae metallorum fodinis praeditae sunt, proxenetæ metallici (Kreutzler, Kuckeskreutzler) accedunt, quorum opera in procurandis partium metallicarum commerciis versatur. d)

a) LVDOVICI Handlungsexicon, sub voce Maeckler. Errors teutsche Rechtsgelehrsamkeit, Th. II. §. 4199. Samml. Hamb. Gesetze Th. VI. p. 411. BECKMANN l. c.

b) SAVARY l. c. p. 359. sq.

c) LVDOVICI sub voce Cargador.

d) Eiusmodi proxenetæ in electoratu Saxoniae & in comitatu Hohenstein reperiuntur. Cf. Ord. Metall. Saxon. art. 20. Ord. Metall. Vallis S. Joachimi Part. II. art. 92. Ord. Metall. Brunsvic. Part. II. art. 102. LEYSERI jus georgic. Lib. III, cap. 24. §. 98. sqq. SCHORCH l. c. §. II. p. 26. sqq.

SECTIO II.

De electione proxenatarum publicorum eorumque constitutione.

§. 8.

1) *De iure eligendi constituendique proxenetas publicos.*

His propositis ad ea progredior, quae electionem proxenatarum publicorum eorumque constitutionem concernunt. Primum vero opera mea in eo versabitur, ut demonstrarem, penes quos potestas sit, eiusmodi

eiusmodi ministros vel eligendi vel recipiendi, deinde in modum inquiram circa exercitium horum iurium servandum. Ad prius quod attinet; a) alibi jus proxenetas publicos eligendi magistratus sibi vindicat, qui tamen plerumque vi legum specialium hac de re communicare tenetur cum mercatoribus, ne his, quorum causa illi creantur, invitis quidam obrudatur. b)

Neque commendationes negotiatorum negligendae sunt, quatenus de constituendo cambiorum proxeneta sermo est. c) Aliis in locis ubi proxenatarum electio solis mercatoribus relinquatur, illi pro diversa cuiuslibet emporii observantia modo ab antistitibus, modo ab universo mercatorum collegio per majora vota cooptantur, cooptati vero magistratui ad probandum atque confirmandum tradendi sunt d). Alibi denique, quoties quis in senalium numerum recipiendus est, hunc eligere oportet magistratum ex certo candidatorum numero, quem mercatores ipsi demonstrarunt. e) Sollennem tamen proxenatarum publicorum receptionem ubivis magistratus suo iure postulat.

- a) Allgem. Preufs. Landr. Th. II, Tit. 8. §. 1312. MARQVARDI. 8. 64. RAVMBYRGER Cap. XIII, §. 6. LEYSER I. c. §. 5. SILBERRAD II. 5. RICCIUS §. 4.
- b) Ord. Prox. Boruss. §. 4. Ord. Nund. & Camb. Bolfan. I. c. O. C. Wuertemb. I. c. Allgem. Preufs. L. R. §. 1314.
- c) Ord. Camb. Vienn. I. c.
- d) O. P. Rostoc. §. 1. O. C. Vienn. I. c. O. C. Bohem. & Austr. I. c.
- e) O. P. Merc. Brunsvic. n. I. Allg. Preufs. L. R. §. 1313.

§. 9.

Neque tacitus omittere possum, pro diversa cuiuscumque emporii forma his in rebus diversos versari magistratus. In plerisque scilicet urbibus mercatoriis unius potestati subiectis senatus urbano relicta est cura rerum ad proxenetes spectantium, a) licet etiam nonnulla sint, ubi eandem iudicio cuidam principali, e. c. disciplinae publicae curatoribus b) demandatam inveniamus. In liberis S. R. I. civitatibus, mercatura notis, ut plurimum delecti quidam senatus civitatis huic muneri praesunt, c)

Hamburgi vero floret peculiare iudicium rei proxeneticae (Maeckler-Deputation), de quo in praesenti pauca adicere mihi liceat. Constat illud ex duobus senioribus litteratis & tantundem mercatoribus, senatus splendidissimi membris, quibus duo alii, ex collegio quindecim virorum, lingua vernacula Oberalten dicti, nec non praefes collegii commerciorum, quatuor cives & nautarum senior (Schifferalten) iuncti sunt. His solis data est potestas eligendorum proxenetarum publicorum sique iurisdictione gaudent in omnibus causis munus proxeneticum concernentibus. Quid? quod contra sententias, ab ipsis latis, nullum iuris remedium, nisi supplicatio ad amplissimum senatum currente decennio locum habet, d)

a) O. P. Rostoc. §. 1. Ord. Pr. Boruss. §. 4.

b) O. P. Mercat. Brunsvic. l. c. O. C. Boh. & Austr. l. c.

c) Ord. Merc. Lubec. de 1607. art. 8. Vid. MARQVARD l. 8. 64. LYXCKER th. 7. SILBERRAD II. 2.

d) O. P. Hamb. §. 1. 2. 4. Samml. Hamb. Gef. Th. VI, p. 414. §. 7.

§. 10.

a) *De modo in exercendis hisce iuribus servando.*

a) *De iis, qui creationi apti sunt. a)*

Est vero modus in exercendis iuribus eligendi constituendique proxenetarum publicorum sedulo servandus. Atque huc quidem primum pertinet, ut in electione proxenetarum non nisi eorum ratio habeatur, quos & muneris, de quo loquimur, natura & speciales loci leges eidem administrando aptos pronunciant. Qua virtute gaudent, qui I) integri sunt famae, b) quippe soli ad publicam fidem aliorum negotiis conciliandam habiles, nec non digni, quibus mercatores bona atque arcana sua possint committere. Quae quum ita sint; e. c. peritii convicti a proxenetarum officio plane excluduntur, c) nec aliud iure Hamburgensi obtinet intuitu eorum, qui lusu aut alea, Lotto quam dicimus, bona sua perdidit. d) Quaerenti autem ex me, quid sentiam de his, qui foro pulsi sunt; respondendum arbitror, multum interesse, utrum eiusmodi homines culpa sua, an sorte adversa in calamitatem inciderint. Illi, siue creditores suos sefellerint, siue cuncta profuderint, ubivis prorsus incapaces habentur obtinendi muneris proxenetarum publicorum, nec immerito. e) Qui enim semel fidem exuere non dubitarunt, ii & in posterum alios decipere atque inducere creduntur. Neque recedit ab hac regula ius Hamburgense, nisi quod ex hoc decoctores, sola animi levitate corrupti, dispensatione ab amplissimo senatu impetrata creationi iterum reddantur apti. f) Aliter se res habet re-

spectu eorum, qui absque culpa sua defecerunt. Hi ipsis legibus muneris proxenetæ publici non capaces solum habendi, verum etiam prae ceteris illo dignandi sunt. g)

- a) LYDOVICI l. c. n. III. LYNCKER th. II. MEIER l. c. §. 7. SILBERRAD II. 7. sqq. SCHORCH §. 3. RICCIUS §. 10. seq. SAVARY p. 374.
 b) O. P. Hamb. §. I. O. P. Rostoc. §. 3. Ord. Pr. Boruss. §. 6. O. P. M. Brunsvic. l. c. Allg. Preuss. L. R. §. 1315.
 c) O. P. Hamb. l. c.
 d) De prodigijs disputant: SILBERRAD l. 8. SCHORCH l. c.
 e) O. P. Boruss. l. c. Allg. Preuss. L. R. §. 1316, LYNCKER l. c. SILBERRAD §. 10. RICCIUS §. II.
 f) O. P. Hamburg. l. c.
 g) O. P. Hamburg. l. c. Ord. Pr. M. Brunsvic. l. c.

§. II.

Deinde II) & officij ratio, & leges volunt, ut quicumque proxeneta publicus negotia commerciorum loci, quibus promovendis destinatus est, satis calleat, omnibusque instructus sit subsidijs, quae ad ministerium in gerendis illis dextre praestandum opus sunt. a) Hinc mercatores & qui annos discendae mercaturae & negotiationis bene transegerunt, merito aptissimi censentur obeundo muneri proxenetico; b) quid? quod nonnullis in locis vi peculiarum sanctionum soli ad illud admittendi sunt. c)

Speciatim vero in proxeneta cambiorum requiritur, ut omnia monetae genera & cujuscumque valorem nec non aequioris iniquiorisque rei argentariae conditionis causas noscat iurisque cambialis
 guarus

gnarus fit. d) Mercium proxeneta in primis earum rerum promercalium, quibus emendis vendendisque intervenire vult, qualitates atque signa, rectam earum longitudinem & amplitudinem, virtutes atque vitia adcurate nosse debet. e) Et ad eos quod attinet, qui navibus onerandis & exonerandis operam dare cupiunt, hos non rationum modo tractandarum exterarumque linguarum satis peritos, verum etiam solida iurium maritimorum legumque ad vectigalia venalium & portoria spectantium cognitione praeditos esse oportet. f)

Porro III) quum nullus sapiens nascatur; per se iam patet, non cuiuscumque aetatis homines, sed eos modo aptos esse administrando muneri proxenetico, qui maturo utuntur ingenio. Cautè igitur plures leges vetant, ne quis ad plenam aetatem nondum proventus in sensalium publicorum numerum recipiatur. g)

- a) O. P. Hamburg. l. c. O. P. Merc. Brunsvic. l. c. A. Preufs. L. R. §. 1315.
 b) O. P. Hamburg. l. c.
 c) O. P. Boruss. §. 9. O. Prox. Brunsvic. n. r.
 d) O. P. Boruss. §. 8. A. Preufs. L. R. §. 1317. SAVARY & LYDOVICI ll. cc.
 e) O. P. Brunsv. l. c. Allg. Preufs. L. R. §. 1318. LYDOVICI l. c.
 f) Allg. Preuf. L. R. §. 1319.
 g) Ord. P. Hamb. l. c. Allg. Preufs. L. R. §. 1315.

§. 12.

Insuper IV) ex speciali quorundam locorum iure in eligendis proxenetis eorum modo rationem haberi fas est, qui civitatis iure gaudent

gaudent illudque brevi adquirentes se esse pollicentur. a) (Aliis in emporiis V) nulli admittuntur, nisi qui tantam pecuniae summam cautionis loco offerre valent, quantam sive lex scripta, b) sive mercatorum sententia c) sensalium publicum praestare iubent. d) Denique VI) num. iudaicae religioni addictis proxenetae publici munus conferri possit, si quaerat quispiam; plurium quidem Germaniae provinciarum leges id fieri omnino prohibere certum est, e) neque tamen desunt loca, in quibus aditus ad illud ipsis pateat. f) Quid? quod ubi penes mercatores est potestas eligendorum sensalium, Christi sacra amplectentium, ibi etiam proxenetae iudaicos a principibus eiusdem disciplinae sectatoribus cooptati moris est.

a) Ord. Pr. Hamb. §. 5. Ord. Affec. & Hav. Hamb. tit. 23. §. 1. Ord. Pr. M. Brunsv. l. c.

b) O. Mercat. Lubec. d. 1607. art. 8. LYNCKER th. I.

c) Allg. Preufs. L. R. §. 1320.

d) MARQVARD I. 8. 63. sqq. SILBERRAD II. 4. ESTOR §. 4197.

e) MARQVARD I. 8. 60. LYNCKER th. II. SCHORCH l. c. RICCIUS §. 16. 28. 87.

f) Ord. Jud. Elect. Saxon. de 1682. §. 14. Ord. Pr. Boruss. §. 46.

§. 13.

b) *De iusto proxenatarum publicorum numero.*

Deinde iusti proxenatarum publicorum numeri ratio habenda est. a) Alibi vero loci leges adcurate definiunt, quot proxenetae publici constituendi sint, b) alibi hanc rem magistratum iudicio relictam invenimus.

venimus, e) Si prius, lex scripta omnino sancte custodienda; sin posterus, eo nitendum est, ut numerus sensalium publicorum semper coniunctus sit relationi cum negotiorum loci copia. Iusto enim plures paucioresve proxenetas reipublicae plus nocere, quam prodesse, cuius sane intellectus erit. Illi non malignum modo quaestum experiuntur, verum etiam in causa esse solent, ut litterarum cambialium merciumque pretia in summum commercii cum exteris detrimentum exardescant. Pauciores contra nimis negotiis occupatos ad ministerium omnibus mercatoribus loci aequali modo praestandum minus studiosos cognoscimus. Ita vero evenire, ut plura negotia & universae reipublicae & singulis civibus utilissima omittantur, non est, quod moneam. d)

Ad civitatem Hamburgensem si me converto, haec sedulo semper curavit, ut proxenetarum publicorum copia negotiorum tractandorum multitudini respondeat. Hinc subinde auctus est sensalium numerus, donec ordinatio proxenetica anno 1740. prodita caveret, ut ad summum 80. Christiani & 20. Iudaei, natione Lusitani, e) in illum admittantur. f) Paucis tamen annis post ex amplissimi senatus civiumque conclusis d. 12. Jun. 1747. & 29. Jul. 1756. latis additi sunt quinquageni Christiani. Neque subsequentibus temporibus proxenetarum publicorum numerum, prout par fuit, umquam augere desierunt Hamburgenses. Quo factum est, ut hodierna luce 395. Christiani & 25. Iudaei (scilicet 20. Lusitani & 5. Germani) sensalium munere in patria fungantur.

C

a)

- a) RAVMBÜRGER l. c. XIII. 7.
 b) Ord. Judaeor. Elect. Sax. de 1682. §. 14.
 c) Ord. Prox. Merc. Brunsvic. l. c. Ord. Nundin. & Camb. Bolland. l. c. Ord. Boruss. §. 5. Ord. Prox. Hamb. §. 5.
 d) LUDOVICI Handlungsexicon l. c. sub n. III.
 e) Hos Judaeis, natione Germanis, ab antiquo inde tempore propterea praelatos legimus, quod ex patria olim Hamburgum migrantes commercium Lusitanorum magnam partem ad Hamburgenses adlexerint. Vid. Samml. Hamb. Gef. und Verfass. Th. VI. p. 414. §. 6.
 f) Vid. Ord. Prox. Hamburg. de 1740. §. 3.

§. 14.

e) *De receptione proxenetar. publicor.*

Porro ad solemnem proxenetarum publicorum constitutionem pertinet, ut sensales designati ad munus suum legitime administrandum iureiurando obstringantur, a) cuius quidem formulam praeaeque leges proxeneticae & cambiales exhibent. b) Hamburgi vero hunc actum excipere oportet ipsius ordinationis proxeneticae praelectio. c) Quo ritu peracto iurati proxenetarum publicorum numero adscribendi, immo ex quorundam locorum more partim ad fidem ipsis faciendam, partim ad fraudes avertendas baculo proxenetico exornandi sunt. d) Postremo cuiuscumque sensalis publice ita constituti nomen in vulgus edatur. e) Cui rei pluribus in locis ephemeris, f) Hamburgi vero tabula alba in mercatorum domo suspensa, integram proxenetarum publicorum indicem referens, inseruit. g) Quod reliquum est, notatu hic dignum videtur, nonnullis in emporiis solenne illud iuramentum,

mentum, de quo modo locutus sum, non semel, sed singula anno a proxenetis publicis magistratui praestandum esse. h) Nec dissimile quid in patria mea obtinet. Quotannis scilicet post festum trium regum convocari solent omnes proxenetae Hamburgensium, quo facto ipsorum mores percontantur praelectaque ordinatione proxenetica singuli rogati, num elapso anno fidem iurciurando datam servaverint, denuo illam polliceri iubentur. i)

- a) Jo. MART. VOGTS tract. de cambiis p. 19. ZIPFFEL von Wechselbriefen, Sect. IV. p. 93. MEIER l. c. §. 9. SILBERRAD cap. II. §. 2. SCHORCH l. c. §. 10.
- b) Ord. Prox. Hamb. in fin. Ord. Prox. Boruss. §. 46. Ord. Prox. Rostoc. §. 17.
- c) Samml. hamb. Ges. und Verf. Th. VI. §. 7. p. 415.
- d) Ord. Prox. Hamb. §. 19. Ord. Prox. Brunsv. n. 3. Baculus, quo Hamburgenses utuntur, parvus est, ex ebenino, civitatis insigni atque possessoris nomine notatus.
- e) Ord. Prox. Hamb. §. 2.
- f) Ord. Prox. Merc. Brunsv. n. 5.
- g) Ord. Prox. Hamburg. §. 4.
- h) Ord. Camb. Besonc. a. 1632. art. 7. Danzigs Rechte und Willkühr Th. III. cap. 6. art. 44.
- i) Ord. Prox. Hamb. §. 2. Samml. d. hamb. Ges. und Verf. Th. VI. p. 415. sq.

S E C T. III.

De officio proxenetarum publicorum.

§. 15.

Haec satis de proxenetarum publicorum constitutione, iam ipsum, quo fungantur, officium contemplandum erit. Hoc autem, 1) eo potissimum versatur, ut adhiberi se patiantur conciliandis gerendisque licitis a) commercii negotiis ad concives atque peregrinos in civitate versantes spectantibus. In solum enim civitatis commodum creati sunt proxenetae publici. Quare sub gravissimarum poenarum comminatione ubique paene ipsis interdictum est, ne ulli peregrino absenti operas praestent. b) Attamen hoc vetitum respectu frumenti adportati c) fructuumque rusticorum d) nonnullis in locis cessat. Singuli autem certis tantum istorum negotiorum generibus, e. c. mercibus distrahendis destinati, plerumque his solis operas suas adcommodare tenentur; e) immo quisque sedulo abstinere debet ab iis, quorum cura ex speciali legis dispositione ipsi denegata est. f)

Quae vero a proxenetae publicis gerenda atque promovenda sunt, in his negotiis ubivis propemodum cuiuscumque alius auxilium proxeneticum plane locum non habet, g) ita ut, qui neglecta hac ratione proxenetae privati munere sive utatur, sive fungi se patiat, in poenas ad coercendam hanc audaciam constitutas incurrat. Quid? quod ipsum negotium ab illegitimo proxeneta gestum alibi pro nihilo, h) alibi perinde habetur, quasi absque ullius negotiorum conciliatoris

liatoris opera gestum esset. i) Certis autem in terris privum hoc, de quo loquimur, proxenatarum publicorum ius ad solas mercaturae & negotiationis res adligatum k) salvaque numquam non interpretandum est libera cuiuscumque potestate, negotia sua, spreto proxenatarum usu, sive per semetipsum l) sive per famulos suos mercatorios gerendi, m)

Deinde aliquot loca sunt, ubi II) proxenatarum publicorum est, illicita commerciorum negotia e. c. vetitas frumenti coemtionem, cryptopolia cett. attendere & ad magistratum deferre. n) Nec dissimili modo alibi proxenetas privatos (Boehnhafen, Buchnhafen) diligenter observare tenentur, o)

a) L. 2. L. 3. D. de proxen. L. fin. C. de sponsalib. Proxenetæ delicti negotiive reprobati aequè ac mandans & satisfactionem privatam laeso praestare & poenam publicam subire tenentur. O. P. Hamb. §. 11. 12. 13. Allg. Preufs. L. R. §. 1329. & 1352.

b) Bremische Ordn. wegen Haltung der Casse von Maecklern d. 21. Mart. 1731. §. 2. Ord. Pr. Hamb. §. 17. & 24. Ord. Pr. Merc. Brunsvic. n. 6. 14. & 15. Ord. Pr. Rostoc. §. 4. Allg. Preufs. L. R. §. 1325. MARQVARD l. 8. 64.

c) Ord. Pr. Hamb. §. 17.

d) Ord. Pr. Rostoc. §. 15.

e) Ord. Pr. Merc. Brunsv. n. 7. Ord. Camb. Augustan. §. 4. Allg. Preufs. L. R. §. 1321. In terris Borussiae nulliter agit sensalis cambiorum in negotiis rei nauticae & sic porro. Vid. Allg. Preufs. L. R. §. 1329. Ad Hamburgenses vero proxenetas quod attinet; horum operae haud adstrictae sunt peculiaribus commerciis, licet sin-

- gulum, quum recipitur, certo eiusmodi negotiorum generi promo-
vendo praecipue se dicare oporteat. Ord. Pr. Hamb. §. 19.
- f) Interdicta est e. c. proxenetis Brunsvicenfibus pignorum datio, Ham-
burgenfibus vero damni ex jactura profecti distributio. Vid. O. P.
Brunsv. §. 7. & O. P. Hamb. §. 18.
- g) Ord. Prox. Hamb. §. 19. Ord. Affec. & Hav. Hamburgensis tit. 23.
art. 1. Mandat. Hamburg. d. 16. Nov. 1660. (Vid. Samml. d. hamb.
Mandate Th. I. p. 177.) Ord. Camb. Bolsan. 1. c. Ord. Prox. Boruss.
§. 1. Ord. Prox. Merc. Brunsv. n. 4. Ord. Camb. Francof. II. n. 7.
SAVARY I. c. p. 357. STRACCHA P. II. n. 9. SCHORCH §. 3. RIC-
CIVS §. 39.
- h) Ord. Camb. August. 1. c. §. 1. Ord. Prox. Boruss. §. 3.
- i) Allg. Preufs. L. R. §. 1307.
- k) Allg. Preufs. L. R. §. 1311.
- l) Ord. Prox. Hamb. §. 19. O. Affec. & Hav. Hamburg. 1. c. art. 1.
Ord. Camb. Magdeb. art. 34. in fin. O. P. M. Brunsv. n. 7. RAVM-
BYRGER XIII. I. & II. SILBERRAD IV. 1. ESTOR 1. c. §. 4207.
RICCIUS §. 7. 8. 31. Aberrat ab hac regula intuitu rerum cam-
bialium: Mandat. civitatis Dantisci d. 1. Aug. 1766.
- m) O. C. Wuertemb. Stuttg. 1. c. Allg. Preufs. L. R. 1. c. §. 1305.
- n) Danzigs Rechte 1. c. 43. 1. O. P. Rostoc. §. 1. Cf. Allg. Preufs.
L. R. §. 1351.
- o) Ord. Camb. Francof. adp. II. n. 7. III. n. 7.

§. 16.

Quod ad licita vero commercii negotia attinet, in his mini-
sterium proxeneticum ex norma legali praestandum est. Nominatum
in suscipiendis iis proxenatarum publicorum partes primum eo con-
sistunt, ut paratus semper sit ad auxilium expedite ferendum. Quem

in finem Hamburgi aliisque in locis illis imposita est necessitas, urbem ipsam, cuius commercii promovendi causa creati sunt, incolendi
 a) nec solvitur quis ab hac lege, nisi eiusmodi negotiis districtus, quae extra urbis moenia peragenda sunt. b)

Nullus autem, nisi rogatus, ministerium suum adplicet rebus alienis. Sapienter enim leges prohibent, quo minus sponte alterius negotiis sese immiscere operasve suas invitis obtrudere audeant. c) Speciatim proxenetis rei nauticae Hamburgensibus interdictum est, ne navibus advenientibus vehiculo occurrant aut largitionis ope exonerationis curam adsciscere nitantur. d) Simili modo aliae leges cavent, ne quis haud invitatus mercatores adeat. e) Contrarium autem respectu sensalium rei cambialis obtinet, ut qui partim ad solidam cognitionem rationis numariae sibi acquirendam, partim ad promptissimam opem ferendam & negotiatorum domos & mercatorum aulam singulis diebus frequentare debent. f)

Porro quum publicae utilitatis causa creati sint proxenetae publici; necessarium omnino est, ut absque ullo personarum respectu primo cuique operas auxiliatrices expedenti, easdem praestent, sive Christianus hic sit, sive Iudaeus, sive civis, sive peregrinus &c. g)

a) O. P. Hamb. §. 5.

b) O. P. Hamb. l. c.

c) Danzigs Rechte l. c. 43. n. 4. Ord. Camb. Brandenb. Onolt. l. c. O. P. Rostoc. §. 13. O. P. Mero. Brunsv. n. 7. Allg. Preuss. L. R. §. 1334. SILBERRAD IV, I.

d)

Severe leges nominatim cavent, ne quis, proxenatarum privatorum instar, distrahendas merces iusto plus extollat f) aliumve, cuius patrimonii vires non bene noverit, tanquam idoneum laudet. g) Cavent, inquam, ne quis ulli res promercales infra forense pretium extorquere h) falsive relatis alterum inducere conetur. i) Quid? quod proxenetis rerum cambialium fraudis avertendi causa ubivis pae. ne id praescriptum est, ut sygrapha iuris mercatorii aliis nude tantum offerant, iisdemque reiectis in causas alienae voluntatis haud inquisituri adquiescant. k) Merciumque venditione perfecta emtor omnino laudandus est. l)

- a) Ord. Pr. Hamb. §. 10. O. P. Rostoc. §. 3. O. P. Merc. Brunsvic. n. 9. seq. Allg. Preufs. L. R. §. 1337. & 1338.
 b) O. P. Rostoc. §. 3.
 c) O. P. Hamb. §. 10. Allg. Preufs. L. R. §. 1339.
 d) O. C. Brand. Onolt, l. c. O. C. Augustan. §. 3. O. P. Merc. Brunsv. §. 14.
 e) O. P. Hamb. §. 11. Ord. Affec. & Hav. Hamb. §. 6. O. P. M. Brunsvic. §. 12. 14.
 f) O. P. Boruss. §. 14. O. C. August. §. 3. O. P. M. Brunsv. n. 17.
 g) O. C. August. l. c. O. C. Francof. adp. III. n. 3. MARQVARD I. 8. 72.
 h) O. P. Boruss. §. 18. O. C. August. §. 2. O. P. Rostoc. §. 3.
 i) O. P. Boruss. §. 18. O. C. Francof. adp. III. n. 4. O. C. August. §. 3.
 k) Allg. Preufs. L. R. §. 1342.
 l) O. P. Hamb. §. 1. O. Prox. Boruss. §. 28. O. P. Brunsv. n. 8. Allg. Preufs. L. R. §. 1330. seq.

D

§. 18.

Nec silentio praetereire possum leges, quae respectu conciliandorum negotiorum ancipitum proxenetae publico datae sunt. Has omnes eo convenire intelligo, ut fensales, priusquam negotium periculofum confici patiantur, de periculo ipso certiores faciant alterum contrahentem, soli huius arbitrio rei exitum relicturi. a) Id quod e. c. in persequendo mandato debitoris, aere alieno obruti, maxime locum habet. b) Immo plures leges praecise definiunt, ut proxenetae mercium in eiusmodi negotiis dubiis non nisi de mercibus earumve solutione confestim praestandis tractent. c) Quisque tamen sub poena amittendi baculi proxenetici caute ac circumspecte his praeceptis obtemperare sibi caveere debet, ne ex vano rumore ullius fidem minuatur. d) Vectigalium etiam summa semper ratio habenda est, ne defraudentur. Hunc in finem quaevis venditio mercium extra urbem sitarum, pro mercatore Hamburgensi facta, indicanda est in patria portorii curia. e)

- a) O. P. Hamb. §. 12. Allg. Preufs. L. R. §. 1340. O. P. M. Brunsvic. n. 16. O. P. Rostoc. §. 14.
 b) O. P. Hamb. l. c. Bremische Ordnung wegen Haltung der Casse v. d. Maecklern d. 1732. §. 2.
 c) O. P. Boruff. §. 19. O. Prox. Merc. Brunsv. n. 16.
 d) Allg. Preufs. L. R. §. 1341.
 e) O. P. Hamb. §. 7. Allg. Preufs. L. R. §. 1350. seq.

§. 19.

Potro proxenetam publicum negotia suscepta per semetipsum gerat necesse est. a) Ad liberos quidem, domesticos atque proxenetas privatos quod attinet, hi vel propterea operas auxiliatrices ferre nequeunt, quod publica fides ipsis plane deest. b) Ast nec publicum proxenetam sibi socium eligere quis valet proprio ausu, quippe quum talis societas reipublicae fraudi esse possit. c) Quoties igitur senfalis adiutoris auxilio prorsus carere nequit, eius causa adeundus est magistratus. d) Ex patris autem iuribus nulli, nisi proxenetae rei nauticae, plures socios dari fas est. e) Senfalis vero, qui diuturno morbo longove itinere plane impeditur, quo minus gerendis commercii negotiis diutius interesse queat; ex nonnullis legibus, si alter pluresve adsint proxenetae publici, unum ex his vicarium sibi eligere potest. f) Sin secus, quem sibi substitui cupit ille, ad probandum atque confirmandum tradere debet magistratui. g) Et quae per eiusmodi socios aut substitutos legitimos fiunt, perinde consideratae sunt, ac si ab ipso proxeneta publico gesta essent. h)

a) Estor l. c. §. 4208. O. P. Boruff. §. 30.

b) Mandat. Hamb. d. 19. Apr. 1702. (Vid. Samml. hamb. Mandate Th. II. p. 557.) Mandat. Hamb. de 14. Febr. 1737. (Vid. Ibid. Th. III. p. 1283. sq.) O. P. Rostoc. §. 11. O. P. Merc. Brunsv. n. 18.

c) O. P. Hamb. §. 23.

d) O. P. Hamb. l. c.

e) O. P. Hamb. §. 17.

f) Allg. Preufs. L. R. §. 1332. 1335.

D 2

g)

g) O. P. M. Brunfv. n. 18. Allg. Preufs. L. R. §. 1333.

h) O. P. Hamb. §. 23. O. P. M. Brunfv. l. c.

§. 20.

Denique arcana, quorum sensalis negotii commissi occasione particeps factus est, quatenus nihil illiciti ipsis inest, summo silentio tegenda sunt. Id quod commerciorum favori maxime consentaneum est. a) Hinc v. c. de nimia mercium vendendarum copia, qua mandans instructus est, de mutuo sumto, de litteris cambialibus reiectis tacere tenetur proxeneta publicus. b)

a) SAVARY l. c. p. 399.

b) O. P. Hamb. §. 5. Danzigs Rechte u. Willkuehr l. c. 43. 2. O. P. Rostoc. §. 3. O. C. Augustan, l. c. §. 2. Allgem. Preufs. L. R. §. 1349. sq.

§. 21.

Confecto tandem negotio proxenetae publici officium in adnotandis iis cernitur, quae auxilio suo inter partes acta sunt. Legali enim commerciorum favori vel hoc tribuendum est, quod sensalis instructus esse debet libro proxenetico principali (Journal) cui omnes conventiones sua opera perfectas ita adcurate atque diligenter inscribere tenetur, ut ex adnotatione sua non principale tantum negotium, verum etiam conditiones accessoriae patefiant. a) Sic, ut exemplo res clarior reddatur, quae de perfecto adsecurationis contractu paginis illis inferuntur, cuncta instrumenti, polizzae nomine insigniti, essentialia

con-

continere opus est. b) Ac ne forte accidat, ut senfalis publici memoria his in rebus vacillet, singula negotia iisdem diebus, quibus perfecta redduntur, fideliter inferenda sunt libro proxenetico. c) nec quidquam in hoc delere aut corrigere fas est. Accedit, quod Iudaeorum codices germanica lingua conscribendi sunt. d)

Praeter hunc librum proxeneticum principalem in quibusdam locis senfali publico in promptu semper esse debet manuale, (Handbuch) cui quodvis negotium in ipso momento, quo perficitur, inscribendum est. e) Id quod novissimum Borussiae ius in utriusque praesentia fieri iubet. Quidquid autem eiusmodi manuali infertum, postredie saltim in librum principalem transferendum est.

His peractis proxeneta publicus ambobus contrahentibus vel postero die notulam, (Notiz *) negotii adnotati essentialia continentem, a semetipso subscriptam tradere tenetur. f) Ceterum remotiois poena eum cohibet, quo minus aliis, quam partibus atque magistratui quidquam eorum, quae libris suis inscripta sunt, revelare audeat. g)

a) O. P. Hamb. §. 14. Danzigs R. u. W. l. c. 43. 6. Ord. Pr. Rostoc. §. 5. All. Preufs. L. R. §. 1359. LVDOVICI l. c. V. 5. SAVARY l. c. p. 355. 389. fq. LANGENBECK ueber das hamburgische Schiff- und Seerecht S. 423. §. 113.

b) Allg. Preufs. L. R. §. 1362. Ex patrio iure cuncta de adsecurationis negotio cum proxeneta publico communicata, nec non damnorum maritimorum atque iacturarum index una cum adsecuratoris responsione verbotenus in codicem proxeneticum inferenda sunt. Cf. O. P. Hamb. §. 13. c)

- c) Ord. Prox. Hamb. §. 14.
 d) Allg. Preufs. L. R. §. 1363.
 e) O. P. M. Brunsvic. n. 11. Allg. Preufs. L. R. §. 1359.

* Exempli instar haec verba sunt:

500. Rthl. per Amsterdam.

Cassa a Ufo vom Herrn Titius

an Cajus à 125. pro Cent.

Hamburg. d. 21. May 1792.

Heinrich. N. N.

- f) SIEGEL corp. iur. camb. l. p. 29. SCHORCH l. c. §. 7. ESTOR l. c. §. 4200. RICCIUS §. 21. & 35. PVETTMANN'S Anmerkungen zur Leipziger Wechselordn. §. 15. not. 10. p. 39. Ord. Camb. Hamb. d. 1711. art. 1. Conclus. Senatus Hamburg. d. 3. Sept. 1778. O. Prox. Hamb. §. 14. O. C. Vratisl. l. c. O. C. Silef. l. c. art. 42. O. C. Vienn. l. c. O. P. M. Brunsv. n. 17. Allg. Preufs. L. R. §. 1364.

- g) Ord. Prox. Merc. Brunsvic. n. 12. Allg. Preufs. L. R. l. c. §. 1365.

§. 22.

Controversiis autem super negotio aliquo per proxenetam publicum conciliato ortis iudicio proponendus est liber principalis proxeneticus. Nec exigua est auctoritas, quae huic codici tribuitur, quamvis pro diversitate locorum diversa. a) Alibi nimirum, quae in libro principali consignata reperiuntur, plena fide gaudent perinde, ac notarii protocollum. b) Nec analogiae iuris hoc repugnare videtur, quod sensalis iuramento, magistratui praestito, publicum fidei suae testimonium dedisse aestimatur. c) Quae licet ita sint, in aliis tamen Germaniae provinciis laudato libro, cum mercatorum codicibus com-

parato

parato, semiplenae tantum probationis vis tribuitur. d) Neque haec quidem ex iure Brunsvicensi prius locum habet, quam soluto proxenetico. e) Ex novissimo autem Borussiae iure singulus libri principalis locus, qui speciali proxenetae iuramento corroboratur, plena fide dignus est. f) Contra mortuorum & absentium libri tantidem sunt ponderis, quanti unius testis iurati dicta aestimantur. g)

Hoc vero probationis robur quum a fide scribentis unice pendeat; non potest non cessare in libris eorum, qui fraudis suspicione laborant. Quicumque igitur ob dolum commissum ab officio suo remotus est, eius adnotationes omni probationis efficacia deslitutae censentur. h) Nec dubitandum est, quin proxenetae codici cum mercatoris libro id commune sit, ut ipsorum fides ex iisdem causis minuat. i) Speciatim singula adnotatio intra legitimum temporis spatium libro principali haud inserta omnem vim amittit. Ac si quidem contingat, ut, quae plures proxenetae super eodem negotio a semet ipsis conciliato sibi adnotarunt, a se invicem recedant; vel eo maxime respiciendum puto, an amborum libri aequae recte confecti sint, nec ne. Si prius, in proposito casu nihil iisdem probari potest. Sin vero alter codex recte, alter minus recte confectus sit, illi omnino fides habenda est, donec alio modo contrarium probatum fuerit.

a) STRACCHA P. IV. qu. 14. SILBERRAD Cap. II. §. 3. RICCIUS §. 55.

b) Id Hamburgi obtinet. Vid. Hamburgische Gesetze &c. Th. III. P. 577. §. 255. De Lipsiensibus idem testatur ZIFFEL I. c. p. 94.

Nec

- Nec aliud locum habet ex O. C. Wuertemb. Stuttg. §. 23. HET-
NECCI elementa iur. cambial. Cap. III. §. 30. MEIER Colleg. Ar-
gentor. l. c. §. 10.
- c) Arg. L. 10. D. de probat. Arg. L. 30. de donat. L. f. de re iud.
- d) GYLMANN decif. 30. n. 8. & in Symphor. Tom. VI. cap. 7. n. 25.
RAPHAEL DE IVREY de Cambiis D. IV. qu. 2. n. 9. Io. VOET. Com-
mentar. in pandect. tit. de proxenet. §. 2. LAUTERBACH coll. th.
pract. tit. de proxenet. §. 2. LYNCKER l. c. Th. 21. LYDOVICI
l. c. V. 5.
- e) O. Prox. Merc. Brunsvic. §. 11.
- f) O. P. Borufs. §. 22. Allgem. Preusf. L. R. §. 1366.
- g) Allg. Preusf. L. R. §. 1368.
- h) Allg. Pr. Landr. §. 1370. sq.
- i) STRACCHA P. IV. qu. 14. n. 5. LYNCKER l. c.

§. 23.

Quum itaque de communi fensalium publicorum officio sa-
tis dixisse videar; restat, ut de iis, quae proxenetarum cambiorum,
mercium atque rei nauticae propria sunt, quaedam addantur. Huc
autem refero, quod proxenetae cambiorum atque mercium litterarum
cambialium rerumque promercantilium valorem, qui ad horum ho-
minum cognitionem vel maxime pertinet, non magistratui tantum,
propriam cursus loci formulam condenti, verum etiam aliis petenti-
bus accurate indicare tenentur. a) Immo nonnullis in locis, mensa
argenteria instructis, directori huius instituti sponte tradendi sunt ra-
tionis numariae indices, utprimum cursor publicus eas attulit. b)
Lipsiae vero semel singulis hebdomadibus ad pecuniae valorem con-
stituentium

situendum in mercatorum curia proxenetæ publici convenire iubeatur. c)

- a) Ord. Prox. Hamburg. §. 6. n. 4.
 b) Ord. Prox. Borufs. §. 36. Allg. Pr. L. R. §. 1336.
 c) Ord. Camb. Lips. §. 31. SCHORSCH l. c. §. 10.

§. 24.

Mercium proxeneta Hamburgensis, quoties ex mercatoris mandato rerum promercantilium auctionem instituit, antequam res venduntur potiori ministris non auctorem modo laudare, verum etiam vendendarum rerum consignationem tradere debet. Postea, quatenus totum auctionis negotium ipsius curae relictum est, vel rerum venditarum iudicem a semetipso aequè ac mandante subscriptum aerario pauperibus alendis destinato praefectis ad ducentesimam auctionis pretii partem, nec non salarii proxenetici quadrantem exigendam offerre tenetur. a)

Nec deest certa legum forma in aestimandis inspiciendisque mercibus corruptis a proxeneta publico servanda. Ac si plures eiusmodi negotio intersint, dissensum inter semetipsos ortum protinus nunciare debent collegio commerciorum, a quo tertius sensalis superarbitrè eligitur. b)

- a) Ord. Prox. Hamb. §. 16. Samml. Hamb. Gef. u. Verf. Th. VI, p. 418.
 b) Ord. Prox. Hamb. §. 15.

E

§. 25.

Accedo ad multifarias curas, quibus districtus tenetur proxeneta rei nauticae, adcuratius omnino ex patriis legibus delineandas. Primum versatur ille in cura eorum, quae ad exonerandam navem pertinent, de qua sibi mandata protinus certiore reddere tenetur collegium commerciorum, a) Nave advecta eius est, ut portorii (Herrenzoll) ministris hunc adventum sine mora indicet, exhibito simul navis oneris indice, (Manifest der Ladung) nec non magistris navis diarium unius diei spatii rei nauticae collegio (Admiralitat) offerat b)

Porro quoties nauta havariam grossam aut ordinariam poscit, quaecumque documenta ad easdem definiendas distribuendasque necessaria brevi post navis adventum tradenda sunt ministro publico, cui harum rerum cura demandata est (Dispacheur). c) Quid, quod quaestoribus accipiat, antequam navis exoneratur, nomina nauterum, venalia vesticigalia adportantium, scriptis indicanda sunt a proxeneta nautico. Octo autem diebus post idem adcuratam venalium illorum designationem offerre nautamque sistere debet, ut huius indicis veritatem iuramento suo confirmet. d) Ad ipsam navis exonerationem quod spectat, proxenetae ministerium eo consistit, ut mercatores, ad quos merces adportatae pertinent, de navis adventu certiores faciat, nec non in tradendis mercibus, accipienda vesticionis mercede &c. adfit. Exoneratione peracta integer mercium catalogus, nominibus mercatorum, ad quos hae translatae sunt, adiectis, exhibendus est portorii ministris.

Deinde

Deinde proxeneta nauticus oneranda nave vacua occupatur, quum partim eandem uno pluribusve locari curat, partim conciliatis eiusmodi contractibus ipsum onerationis negotium peragit. Huius autem intuitu sub poena amittendi baculi proxenetici cavere sibi debet, ne conscio se vetitae merces in navem inferantur, onerisve indici reliquisque litteris maritimis, opera sua conficiendis, quidquam desit. Totidem condantur indices, quot portus petiturus est navis singulisque sua manu subscribat, eosdem sub damni restituendi cautione una cum reliquis documentis suis locis producendos esse. Maxime curet de litteris ad securitatem viae spectantibus, curet, inquam, belli tempore, ut nauta instruat documentis, ob hanc calamitatem necessariis. Ac si navis ad magnam Britanniam spectet, nominatim nautae atque navis conductores immo Hamburgenses navis domini monendi sunt legis Britannicae, mercium prohibitarum causa latae. e) Neque recognitionis instrumenta aliasque litteras maritimas nauti abienti prius tradere debet proxeneta, quam vectigali atque mercede navis gubernatori debito, prout par est, praestitis. f) Brevique post eius abitum index totius oneris navis tradendus est portorii ministris. g)

a) Ord. Proxen. Hamb. §. 6. n. 9.

b) O. P. Hamb. §. 18. Allg. Preufs. L. R. §. 1343.

c) O. P. Hamb. l. c. LANGENBECK l. c. §. 192. sq.

d) Ord. Prox. Hamb. §. 8.

e) Ord. Prox. Hamb. §. 18.

f) Ord. Prox. Hamb. §. 9. Allg. Preufs. L. R. §. 1344.

g) Hamb. Gef. und Verf. Th. VI. p. 416. sq. LYDOVICI Handlungs-Lexicon sub voce Cargador. Allg. Preufs. L. R. §. 1345.

SECTIO IV.

De iuribus, quorum exercitium proxenetæ publico durante officio denegatur.

§. 26.

Delineatis partibus officii proxenetici accedo ad enumeranda iura, quae fensalibus publicis, quamdiu provincia sua funguntur, fidei custodiendae causâ prorsus denegari solent.

Primo autem loco monendum videtur, quod ille pro eo, cuius negotium gerit, fideiubere prohibeatur. Eiusmodi enim intercessione semetipsum testem redderet in propria causa atque efficeret, ut protocollo suo super hoc negotio confecto fides haberi nequeat. a) Aliud quodammodo locum habet intuitu proxenetarum rei nauticae, quippe quibus ad vectigalium pensionem atque praemium, gubernatori navis solvendum, fidem suam obligare licet. b)

Eadem autem ratio, quae proxenetam a fideiubendo repellit, ipsi non potest non obflare, quo minus in partem lucri aut commodi, ex negotio per semetipsum conciliando redundaturi veniat. c)

a) Ord. Camb. Brunsvic. l. c. Allg. Preufs. L. R. §. 1326. Samml. Hamb. Ges. und Verfass. Th. VI. p. 449. §. 6. SAVARY l. c. p. 388. Franck Instit. iur. camb. Lib. I. tit. 9. §. 6. HEINECCIUS elementa iur. camb. cap. III. §. 30. ESTÖRS teutsche Rechtsgelahrtheit Th. II. §. 4204.

b)

- b) Ord. Prox. Hamb. §. 9. Allg. Preufs. L. R. §. 1346.
 c) Bremische Ordaung wegen Haltung der Casse von den Maecklern
 d. 21. Mart. 1731. §. 2. Ord. Camb. Francof. adp. II. n. 2. adp. III.
 n. 2. Allg. Preufs. L. R. §. 1323. Riccius l. c. §. 34.

§. 27.

Deinde proxenetæ publici ad evitandam fraudis suspicionem mercatoris & negotiatoris personam profus exuere atque deponere iubentur. Raro enim contingere, ut socius socio collegii se suaque negotia mercatoria tuto committere possit, quis, quaeso, est, qui nesciat. In plurimis igitur Germaniæ emporiis proxenetæ publici ab omni omnino mercatura removentur, ita, ut neque per se, nec per alios, nec societati negotiatoriæ iuncti eam exercere valeant. a) Speciatim sensalibus Hamburgensibus propria nave quaestum facere b) mensave argentaria uti c) nefas est. Aliorum vero locorum leges modo cavent, ne quis proxenetarum publicorum in eodem commerciorum genere & conciliatoris & mercatoris vicibus fungatur. d)

Denique nonnullis in terris sensales cohibentur, quo minus cauponam sicerariam, cerevisariam vinariamve tabernam exerceant. e) Ceterum & arbitraria & baculi amittendi poena quoscumque tenet, si qui commemoratis iuribus, ex speciali legum dispositione sibi denegatis, prout par est, haud ablineant.

- 2) Ord. Prox. Hamb. §. 24. Ord. Adsec. & Havar. Hamb. art. 2. O. C. Bohem. l. c. Ord. Camb. Augustan. Cap. 16. §. 4. O. Camb. Vienn.

- l. c. Ord. Prox. Rostoc. §. 4. Preufs. L. R. §. 1322. sq. MAR-
 QVARD lib. I. cap. 8. n. 37. ESTOR l. c. §. 4204. SCHORCH l. c.
 §. 8. RICCIUS l. c. §. 14. ZIFFEL l. c. p. 406.
- b) Ord. Prox. Hamb. §. 24. LANGENBECK p. 422. §. 3.
- c) Mandat. Hamburgense d. 7. Jan. 1695. Vid. Samml. Hamb. Man-
 date Tb. I. p. 434. LANGENBECK l. c.
- d) Ord. Camb. Wuertemb. Stuttg. l. c. O. C. Brunsv. art. 15. O. P.
 M. Brunsvic. art. 15. SAVARY l. c. p. 379. & 401. sqq. DAN, GO-
 TOF, HOFMANN diss. de opifice & rustico cambiante §. 16. pag. 33.
 RAUMBURGER l. c. Cap. XIII. §. 10. RICCIUS l. c. §. 74.
- e) Allg. Preufs. L. R. §. 1327. Cf. Rechte der Stadt Danzig l. c. art.
 43. n. 5.

 S E C T I O V.

*De iuribus & obligationibus eorum, quorum negotia gessit
 proxeneta, tam erga hunc, quam erga se invicem.*

§. 27.

Sequuntur nunc iura & obligationes eorum, quorum negotia
 gessit proxeneta publicus tam erga hunc, quam erga se invicem. Quoad
 priorem vero huius capitis partem

A) Ordinationes proxeneticae atque cambiales expresse sanciunt:

1) Vt negotio perfecto sensali pro praestitis operis certa mer-
 ces proxenetica (Maecklerlohn, Maecklercourtage) solvatur. Quae
 quidem solutio pro variis locorum legibus atque negotiorum gestorum
 natura

natura nunc a mandante, nunc a tertio, nunc ab ambobus contrahentibus facienda est. Nominatim ex patrio iure in emtione immobilium uterque, in venditione mobilium pro diversitate mercium vel utraque, vel alterutra pars persolvere tenetur proxeneticum. Si vero ob unius tantum partis commodum atque utilitatem accesserit sensalis, ab hoc etiam illud solummodo praestatur. Sic in adsecurationis contractu is modo proxeneticum exsolvit, cuius merces adsecurantur,

Quantitatem proxenetici pro singulis paene casibus in legibus proxeneticis atque cambialibus definitam invenimus, ubi simul strenue cavetur, ne quis proxenetarum plus minusve constitutae mercedis accipiat. Pluribus vero sensalibus, qui in uno eodemque negotio elaborant, debitum proxeneticum pro diviso solvitur. Cessat tamen proxeneticum, simulatque sive contractus ipso iure fuerit nullus, sive negotium, magno labore multisque molestiis exhaustis, exitum non habuerit. Opera haec frustra collocata cum aliis commodis, ex levi saepius labore redundantibus, compensanda est. a)

II) Contraria ex parte damnorum restitutio

1) ex novissimo iure Borussiae partim utrique contrahenti ob dolum, ob arcana evulgata atque negotia sola proxenetae culpa nulliter gesta, (§. 14. not. h.) partim mandanti, ex culpa levi laesis, competit. b)

2) Patria autem iura utrumque contrahentem, si quis ob regulas legales in oneranda nave conciliandisque adsecurantiae negotiis

a proxeneta publico neglectas damnus passus fuerit, indemnem reddi iubent. Idem illa intuitu tertii disponunt, propterea laesi, quod sen-
sualis venditione perfecta emtoris nomen laudare recusaverit aut accipi-
tes mandantis res ipsi, tamquam venditori, celaverit. c)

- a) Cf. Ord. Prox. Hamb. §. 20. & hamburgische Courtage-Taxe in fin.
O. Prox. Hamb. p. 27-56. it. Entwurf zu einer neuen Courtage-Ta-
xe, Hamburg im November 1793. Ord. Adsec. & Havar. Hamb. art. 5.
Danzigs Rechte l. c. art. 43. n. 7. fq. & art. 44. Ord. Camb. Bran-
denb. Onolt. l. c. Ord. Camb. Francof. adp. II. 4. adp. III. 4. Ord.
Prox. Rostoc. §. 16. Ord. Camb. Augustan. l. c. Ord. Prox. Merc.
Brunsvic. n. 13. Allg. Preufs. L. R. l. c. §. 1379. fqq. MARQUARD Lib.
I. c. 8. n. 59. MEIER l. c. §. 15. & 18. SAVARY l. c. p. 355. 359. 405.
LYNCKER l. c. th. 17. & 27. RICCIUS §. 59.
b) Allg. Preufs. L. R. §. 1329. 1339. 1349. 1386.
c) Ord. Prox. Hamb. §. II. 12. 13. 18.

§. 28.

B) Quatenus autem speciales eiusmodi leges vel plane nobis
desunt, vel cuncta iura & obligationes partium atque proxenetae ex
iisdem definiti nequeunt, in subsidium ad ius commune recurrendum
est. Nominatim iura & obligationes mandantis erga proxenetam se-
cundum principia iuris romani de locatione conductione operarum di-
iudicanda cenfeo. a) Etenim verum contractum locationis conductionis
operarum adesse arbitror, ubi ex una parte proxeneta negotium
quoddam gerendum suscepit, ex altera vero mandans sive expresse,
sive tacite ad mercedem ex legis dispositione a semetipso praestandam
sefe

fese obligavit. Reliqui casus, ubi finito negotio solutio proxenetici sive a solo tertio, sive a mandante simul facienda est, ab operarum locatione eo quidem differt, quod is, qui operas sibi stipulari curavit, integram mercedem non praestat. Attamen quum vel his casibus proxeneta publicus negotium commissum ob spem acquirendae mercedis eidem iunctam in se suscipiat; equidem non dubito, quin, quae inter hunc & mandantem geruntur, locationis conductionis naturam retineant.

Obiciat forte quispiam, ex iuris romani principiis nullum proprie cum proxeneta contractum geri, hinc ex iure communi nil, nisi dolum a fensalibus nostris praestandum esse. Sed male haec de proxenetis publicis dicuntur, quippe quorum operae, prout supra docui, certa mercede aestimari solent. Id, quod secus erat inter Romanos. Hinc proxenetes publicos aequae ac agrimensores nostros, in magna dignitate haud constitutos, ex locato conducto ad praestandum dolum, levem, immo quandoque levissimam culpam teneri autumo.

Quod vero attinet ad eos, quorum negotia gessit proxeneta publicus; hi, inter se spectati, sibi obligantur ad praestandum id, quod per proxenetam stipulatum aut promissum est. Nec excessus mandati attenditur, nisi tertius fraudis participem se reddiderit. Hinc quum fensalis rem maioris pretii pro quadraginta uncialibus pignori dandam accepit & centum mutuo sumfit, in centum pignus subsistit, salvo regressu contra proxenetam. b)

F

Plura

Plura quidem hic addi possent, nisi angusti huius libelli limites id me iam conari prohiberent. Reliqua igitur Vobis, Lectores, harum rerum haud mediocriter peritis, relinquenda censeo. c)

- a) Eandem sententiam fovent B. JVST. HENN. BOEHMER in introd. in ius Digestor. tit. de prox. §. 3. LYNCKER in collegio pandect. tit. de prox. IDEM in differt. de proxen. th. 29.
- b) HERTIVS diss. de obligatione mandantis & mandatarii contemplatu tertii. §. II.
- c) Cf. MEIER colleg. Argent. l. c. §. II. & 18. LYNCKER diss. de prox. th. 26 - 32. SILBERRAD l. c. Cap. 4. §. 6. RICCIVS l. c. §. 9. 46. 49. LEYSER Spec. 681. m. 17. Sammlung hamburgischer Gesetze und Verfassungen Th. I. S. 74. §. 8.

SECT. VI.

De finiendo munere proxenetico.

§. 29.

Publicum sensalium munus triplici modo finitur. Primum hoc fieri potest ex libera proxenetæ publici voluntate, spontanea scilicet muneris abdicatione, ita tamen, ut, eadem usus a magistratu, cuius auctoritate constitutus est, dimissionem petere teneatur. a) Hac impetrata aliud vitæ genus eligere sensali fas est.

Alter

Altera causa finiendi muneris proxenetici est casus fortuitus, mors scilicet, omnia solvens. Denique ex legis severitate modo in tempus, modo in perpetuum, suspensione scilicet aut remotione, muneri proxenetico finis imponitur. Suspensioni vero locus est, quoties sensalis levia peccata in officii sui administratione commisit aliave ratione fraudis suspectum sese reddidit. Speciatim ex patrio iure quae solvendo imparem se professus, statim ab officio suspenditur. b) Remotio contra decerni solet, ubi sensalis verum dolum aut aliud facinus, quod hac poena a legibus notatum est, perpetravit, veluti quum illicitis negotiis sese immiscuerit, vetitum quaesum exercuerit, libro suo principali conciliatas conventiones repetita vice serius intulerit cett. c)

- a) Ord. Prox. Hamb. §. 6. Ord. Prox. Merc. Brunsvic. n. 19. Allg. Pr. L. R. §. 1387.
 b) Ord. Prox. Hamburg. §. 5.
 c) Allg. Pr. L. R. §. 1373. MEYER Colleg. Argentorat. l. c. §. 19. RICCIUS l. c. §. 83.

§. 31.

Ceterum remotionis poena proxenetam in perpetuum inhabilem reddit ad munus, quo hucusque functus erat, denuo capeendum.

a) Aliud obtinet intuitu suspensionis, quae, si in certum tempus facta fuerit, elapso poenitentiae spatio, cessat. Nec decoctores novae creationi prorsus incapaces esse, ex prioribus fati patet. (§. 9.)

Finito

Finito autem munere proxenetico non baculus solum, verum etiam liber proxeneticus, quasi instrumentum publicum, magistratui tradendi sunt. b)

- a) Ord. Prox. Hamburg. §. 4.
 b) Ord. Prox. Hamb. §. 8. n. 7. Ord. Prox. Merc. Brunsv. n. 20. Allg. Pr. L. R. §. 1369. & 1375. Sammlung hamburgischer Gesetze und Verfassungen Th. VI. S. 415. sq.

Emendanda.

Pag. 2. in §. 2. pro: *publicos & privatos* l. *privatos & publicos.*
 P. 8. in not. d) in fine pro: *Allgem. Preussisches Landrecht &c. 1. Allgemeines Landrecht für die Preussischen Staaten, Th. II. tit. 8. Abschn. 10. §. 1305 - 1388. — der zweyten Auflage Band III. S. 547. u. ff.*

T H E S E S.

I.

Si debitum quoddam, actione exigendum, praescriptum erit, compensatione adhuc uti licet.

II.

Pacta de hereditate tertii viventis non valent.

III.

Possessio non est species iuris in re.

IV.

Mandans acquirit dominium rei, etsi mandatario nulla mandantis mentione facta tradatur.

V.

In societate aequali plurima vota, secundum iuris naturae principia, ceteros dissentientes non tenent.

VI.

In causis matrimonialibus iuramenti delatio indistincte locum habet,

THESE

I

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

II

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

III

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

IV

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

V

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

VI

Die Natur der menschlichen Seele ist ein
unlösliches Räthsel.

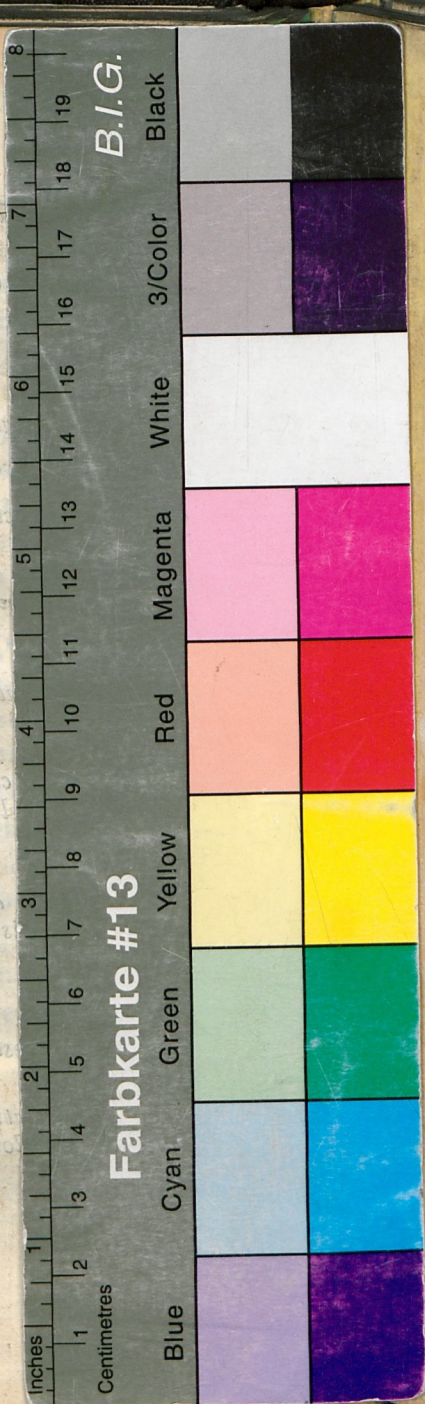
(x 228 210g)

ULB Halle
005 458 358

3

1795,4 6
479

DISSERTATIO INAUGURALIS

DE

PROXENETIS PVBLICIS

EX IVRE GERMANICO, PRAESERTIM
HAMBVRGENSI SPECTATIS

QVAM

AVSPICIIS REGIIS

AVCTORITATE ILLVSTRIS IVRECONSVLTORVM
ORDINIS

IN

ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE HONORIBVS

RITE OBTINENDIS

PROPONIT

DIE IX. OCTOBRIS MDCCXCV.

CONRADVS OTTO LVEHRSEN
HAMBVRGENSIS.

GOTTINGAE

TYPIS H. M. GRAPE, ACAD. TYPOGR.

